

Sygn. akt VIII Ga 74/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Sałamaj

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa A. G. i Z. Ś.

przeciwko A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum

w S. z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn. akt X GC 968/12 upr

o d d a l a a p e l a c j ę .

SSO Piotr Sałamaj

Sygn. akt VIII Ga 74/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w sprawie o sygnaturze akt X GC 968/12 oddalił powództwo A. G. i Z. Ś. wniesione przeciwko A. K..

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że strony niniejszego sporu łączyła umowa o charakterze mieszanym sprzedaży części zamiennych, oraz umowy o dzieło, których treść wyznacza odpowiednio przepis art. 535 k.c., art. 627 k.c. Za zasadny w świetle regulacji art. 554 k.c. oraz art. 646 k.c. uznał podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Powodowie wystawili fakturę 16 sierpnia 2008 r. a zatem przyjąć należy, iż w dacie jej wystawienia wykonali swoje zobowiązanie co powoduje, iż mogli skutecznie dochodzić roszczeń w ciągu dwóch lat, tj. do dnia 16 sierpnia 2010 r. Powodowie złożyli pozew 23 marca 2011 r., a zatem po terminie uprawniającym do dochodzenia roszczenia.

Powodowie wnieśli apelację od powyższego wyroku zaskarżając go w całości oraz zarzucając mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału. Wskazując na powyższe powodowie wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz uwzględnienie powództwa, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji powodowie wskazali, że Sąd Rejonowy w sposób sprzeczny z materiałem dowodowym, w szczególności przedstawionymi przez powodów fakturami i wyjaśnieniami złożonymi przez powoda Z. Ś., który wyjaśnił, że pozwana zleciła wykonanie szeregu prac, przyjął, że strony łączyła umowa o dzieło. Zdaniem skarżących, z uwagi na to, że były to różnorodne prace w ramach tego samego zlecenia uznać należy, że strony łączyła umowa

zlecenia a nie umowa o dzieło. Zarzucili, że Sąd pierwszej instancji przy wyrokowaniu pominął treść art. 118 k.c. Zarówno powódowie, jak i pozwana, prowadzili działalność gospodarczą i zlecenie naprawy samochodu związane było z prowadzoną działalnością gospodarczą, stąd też winien mieć zastosowanie 3 letni termin przedawnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się całkowicie bezzasadna.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego co do zasadności podniesionego przez pozwaną zarzut przedawnienia. Wyjaśnienia jednak wymaga, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalając, że w niniejszej sprawie zastosowanie ma dwuletni termin przedawnienia oraz trafnie przyjmując, że w momencie wniesienia pozwu uległo ono przedawnieniu, dokonał wadliwej kwalifikacji prawnej łączącej strony umowy. Sąd Rejonowy stwierdził bowiem, że zawarta przez strony umowa była umową mieszaną, zawierającą w sobie zarówno elementy umowy sprzedaży jak i umowy o dzieło, podczas gdy umowa ta wyczerpywała wszystkie przesłanki pozwalające zakwalifikować ją jedynie jako umowę o dzieło. Wskazać należy, że okoliczność, że powódowie w ramach zawartej umowy naprawy samochodu dostarczyli części, których użycie było niezbędne do wykonania dzieła nie stanowiło podstawy do wysunięcia tezy o mieszanym charakterze tej umowy. Podnieść trzeba, że z reguły naprawa samochodu obejmuje także wymianę części, bez nich bowiem realizacja zobowiązania przyjmującego dzieło nie byłaby możliwa. Co do zasady części te dostarczane są przez przyjmującego zlecenie, ich użycie jednak stanowi tylko jeden z elementów koniecznych do wykonania umowy o dzieło, nie świadczy zaś o zawarciu dodatkowo umowy sprzedaży.

Wadliwość ta nie miała jednak wpływu na treść rozstrzygnięcia albowiem stosownie do treści art. 664 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła. Słusznie zaś Sąd Rejonowy przyjął, że zobowiązanie powodów zostało wykonane (tj. powódowie oddali dzieło) najpóźniej w momencie wystawienia faktury VAT nr FS Standard (1) FS (...) (karta 42 akt), co nastąpiło w dniu 18.06.2008 r., w tym też momencie rozpoczął bieg termin przedawnienia. W chwili zatem wniesienia pozwu, tj. w dniu 22.03.2011 r. (vide data stempla pocztowego na kopercie, karta 2) roszczenie powodów było już przedawnione.

Sąd Okręgowy zauważa, że w odróżnieniu od umowy o świadczenie usług umowa o dzieło wymaga, aby starania przyjmującego zamówienie doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu. Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu, jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynika zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia.

Wbrew zarzutom apelacji okoliczność, że naprawa przez powodów samochodu pozwanej wymagała podjęcia przez nich szeregu prac nie mogła świadczyć o zawarciu przez strony umowy zlecenia. Jak bowiem wskazał powód Z. Ś. na rozprawie w dniu 14 grudnia 2012 r. dochodzona pozwem należność dotyczyła naprawy samochodu (karta 92). Istotny zatem był rezultat czynności podjętych przez powodów, a prowadzących do naprawy tego samochodu, co przesądzało o zakwalifikowaniu zawartego przez strony węzła obligacyjnego jako umowy o dzieło. Dodać także należy, że za kryterium odróżniające umowę o dzieło od umowy zlecenia uznaje się możliwość poddania umówionego rezultatu dzieła sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Niewątpliwie zaś w niniejszej sprawie pozwana miała obiektywną możliwość powołania się na wady dzieła, co zresztą zostało zasygnalizowane w sprzeciwie od nakazu zapłaty (karta 76).

Nie sposób także zgodzić się z apelującymi, że w niniejszej sprawie zastosowanie powinien mieć trzyletni termin przedawnienia wynikający z art. 118 k.c. Wyjaśnienia wymaga, że przewidziany w art. 646 k.c. termin przedawnienia jest terminem szczególnym w rozumieniu art. 118 k.c., gdyż także w stosunku do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przewiduje krótszy niż trzyletni termin przedawnienia. Powyższe wynika wprost z literalnego brzmienia art. 118 k.c. w którym posłużono się sformułowaniem „jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej”, dopuszczając tym samym odstępstwa polegające na skróceniu określonego w tym przepisie terminu przedawnienia. Innymi słowy ustawodawca ustalił dla roszczeń związanych z działalnością gospodarczą termin przedawnienia krótszy od właściwego wszystkim roszczeniom majątkowym terminu dziesięcioletniego, a ponadto niektórym z roszczeń przypisał termin jeszcze krótszy. Oczywiście zatem jest, że termin wynikający z przepisu szczególnego, odnosi się do wszystkich takich roszczeń, niezależnie od tego, czy wypływają z działalności gospodarczej,

czy też nie (vide uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 21.10.1994 r., III CZP 136/94, System Informacji Prawnej LEX nr 4135).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

SSO Piotr Sałamaj